

FACKTUELLT

SEKO post • Klubbarna Årsta Postterminal och Tomtebodas Brev • Nr 3 / September 2014

**Vill du ha förändring?
Rösta nu på söndag 14
september!**

Det här numret av Facktuellt har riksdagsvalet i fokus. Dom här skribenterna uppmanar Dig att rösta för ett regeringskifte. Din röst är viktig.

Vi har även med en repris av politikerfrågorna om Postens framtid som vi publicerade i våras.

Årstaklubben på internet:
www.sekoarsta.se

Facktuellt nr 3/2014

Facktuellt ges ut av nedanstående klubbar.

Red : Janne Skog
Tel: 0104-365 461
jan.skog@bredband.net

Red: Åke Anevad
Tel: 0104-363 894
akeanevad@gmail.com

Red: Eva Brattström
Tel: 08-656 77 99
eva.brattstrom@tele2.se

Red och Layout: Rickard Skoog
alfaskop@gmail.com

Red: Peter Zetterman
Tel: 010-436 58 92
peter.zetterman@posten.se

Klubb Brev Tomtebodan
Plan 2½
173 00 TOMTEBODA

Klubbexp: Plan 2½
Ordförande: Keshi Natanael
Tel: 010-436 58 92

sekotba@gmail.com

Klubb Årsta Postterminal
Box 90 121
120 21 ÅRSTA

Klubbexp: Plan 3
Tel: 0104-365 322
Ordförande: Jan Gebring
Tel: 0104-365 322

SEKO Stockholm
Box 1032
171 21 Solna
Tel: 0770-457 900

A-kassan
Tel: 08-678 00 00

Stor ideologisk skillnad mellan regeringsalternativen

Som 21-åring började jag jobba på dåvarande Statens Järnvägar i Ånge. Jag gick med i facket och blev vald till studieorganisationsledare i vår klubb som hade 670 medlemmar och ordförande i vår sektion på lokverkstaden där jag jobbade. Vi hade sektioner för konduktörer, växlare, banarbetare, el tele och tågklarare. Lokförarna och kontorsarbetarna hade egna klubbar. Vi kände oss som den del av blandekonomiska Sverige som gjorde att infrastrukturen i samhället fungerade. Vi var den socialistiska (gemensamt ägda) delen som var en förutsättning för att den kapitalistiska (privat ägda) delen skulle fungera. Vi var stolta och ansåg att vi utförde en viktig uppgift i samhället genom våra jobb.

Då i slutet av 70 talet och hela 80 talet så beundrades Sverige över hela världen för vårt blandekonomiska system. Sverige hade valt att de viktiga funktionerna i samhället som infrastruktur, sjukvård, skola, barnomsorg, socialförsäkringar, kommunal service, transfereringssystem för penningutbetalningar (pensioner, sjukersättning), polis, försvar skulle vara gemensamt ägda. Ett system som fungerade bra som service för medborgarna och inte minst den privata industrin.

Fungerande byråkrati

Den Svenska byråkratin skojades det friskt om på den tiden men den fungerade. Tågen gick och kom fram betydligt bättre än idag, brev- och paketservicen var bra, pensionerna och sjukersättningen kom på bestämda dagar, försvaret kunde mobilisera 450 stridsflygplan i händelse av krig (idag lyfter de inte alls om det är helg), Polisens resurser verkade goda, vi hade en skola som var lika för alla och inte gick i konkurs, sjukvården verkade räckta till, dagis fanns och den kommunala servicen fungerade.

Diskussionen gick hög bland vänstern att även produktionsindustrin skulle vara gemensamt ägd och bland högern att allt skulle vara privat. Jämfört med östländer där allt var gemensamt ägt och västländer där det mesta var privat ägt så fungerade

Sverige väldigt bra.

Valfrihetens pris

Ideologin har sedan svängt att det ska tjäna pengar på allt. Världshandelsorganisationen (WTO) som Sverige är medlem i räknade i början av 2000 talet ut att den statliga och kommunala sektorn i Sverige omsatte 600 miljarder kr som ingen privat person tjänade pengar på. Det har främst borgerliga regeringar försökt ändra och vi har en uppsjö av privat ägda företag i snart alla tidigare gemensamt ägda verksamheter.

I Solna där jag bor får pensionärerna välja på minst sex olika bolag för hemservice. Vi ska välja elbolag så ofta vi kan enligt reklamen och det görs även erotiska anspelningar som att "elska" så vi ska förstå hur mycket pengar vi tjänar och hur glada vi blir om vi väljer elbolag ofta. Det finns en uppsjö av bolag som vill förvalta våra premiepensioner och tjänar pengar på det. Läste förövrigt att de som har pengarna kvar i den stora fonden för icke väljare har haft en betydligt bättre vinst på sina pengar än de som lämnat över förvaltningen till något privat bolag.

Vi betalar

Så vem betalar då nu när det går att tjäna pengar på snart allt som förr var gemensamt ägt? Det gör förstås alla vi skattebetalare. Vinsten som de privatägda företagen har gör att samhällsservicen blir dyrare än den var på 70 och 80 talet. Vi medborgare får betala mer för den samhällsservice vi behöver antingen genom ökade avgifter eller minskat värde på servicen.

Jag gillar valfrihet men jag tror att den ska finnas i ett system där vår samhällsservice är gemensamt ägd. Privata företag behöver inte tjäna pengar på allt. Samhället är enligt mig bättre om vi tillsammans äger vår samhällsservice genom stat och kommun. Privata företagare kan tjäna bra med pengar i produktionsindustrin och samhället ska stödja genom högteknologisk forskning. Det ger betydligt mer jobb än att satsa skattepengar på att ge

människor avdrag för att de får städhjälp.

Allmännyttan eller egennyttan

Så den stora ideologiska skillnaden mellan de möjliga regeringsalternativen är om det ska fortsätta att gå att göra vinst på våra gemensamma resurser för samhällsservice. De borgerliga har börjat resa mot privat vinst på allt med en rasande fart och de rödgröna vill bromsa den utvecklingen i varierande grad. Socialdemokraterna med förslag som är ganska vaga, Miljöpartiet med stark betoning på att det kostar att rädda vår miljö och Vänsterpartiet tydligast med att nu får det vara slut med privata vinster i välfärden.

Din röst räknas

Hur det går i valet är upp till dig och mig. Vilket samhälle vi vill ha. Vi har med artikeln om vad partierna vill med postpolitiken som var med i Facktuells första nummer i år i det här numret också. Med utgångspunkt från den ideologiska skillnaden jag skrivit om är jag rätt säker på att om de borgerliga får fortsätta regera kommer PostNord att privatiseras och börsintroduceras. Läser ni svaren på frågorna så hänvisar de borgerliga partierna till nuvarande riksdagsbeslut att inte börsintroducera medan de andra partierna uttrycker en vilja att PostNord ska vara statligt ägt. Det tycker jag är en viktig fråga för oss som jobbar i PostNord. Jag vill definitivt att PostNord ska fortsätta vara statligt ägt.

Viktigast av allt är att vi alla röstar den 14 september.

Åke Anevad

Åke är medlem i Facktuelltredaktionen och ledamot av klubbstyrelsen

Referat från Seko Postens konferens 2-3 september

Alf Mellström (Ordf. för Seko Posten) inledde mötet med ett kort anförande.

Det han tog upp var de prioriterade frågorna som vi inom Seko ska lägga extra krut på framöver. Den ena är medlemsrekryteringen och den andra är kampen mot skitanställningar.

Enligt Mellström börjar arbetsgivaren svänga i den senare frågan och det utifrån ett ekonomiskt perspektiv. Det blir relativt dyrt att ha många osäkra anställningar.

Han framförde också en besvikelse över hur valrörelsen bedrivits av oss närstående partier eftersom det framkommit väldigt lite vad det gäller arbetsmarknadspolitik.

Outsourcing och personalminskning

Nästa punkt på dagordningen var ett besök av koncernchefen Håkan Ericsson.

Koncernchefens budskap var inte särskilt uppmuntrande och handlade till stora delar om den dåliga ekonomin i företaget. Ytterligare besparingar är att vänta. Ekonomin har något förbättrats från föregående år men absolut inte tillräckligt. Postvolymerna sjunker i Sverige med en 4-5 % och i Danmark mer drastiskt mycket på grund av politiska beslut som nu också privata företag tagit till sig.

En personalminskning på ca. 1600 personer/år ligger i prognosen.

När det gäller personal deklarerade Håkan att man kommer att satsa på en högre andel deltid inom företaget och även mer av bemanningsföretag fler entreprenörer och outsourcing. Flexibilitet är ett honnörsord. Allt för att få en bättre ekonomi.

Håkan Ericsson hyser också stora förhoppningar till en mer integrerad produktion.

I dagsläget tar vi inte betalt för alla tjänster som utförs vilket vi måste bli bättre på att inte jobba gratis åt kunder.

I sammanhanget nämnde Ericsson också att omställningskostnaderna är alltför höga.

Ett arbete pågår för att komma till tals med de regulatoriska frågorna dvs. lagstiftningen. Man för en dialog med PTS och politiker för att få till förändringar.

Det som nämndes var 0-2 befördran, differentierad servicenivå, reducerat antal leveranspunkter och borttagande av pris-

taket.

Den stora frågan kring den otillständiga konkurrensen är en sak som Håkan Ericsson inte tror att vi kan komma till tals med.

Medlemsrekrytering ger effekt

Efter Håkan Ericsson var det dags för Medlemsrekryteringsprojektet och en redovisning av hur det har fungerat. Projektet har uppenbarligen haft en stor inverkan på att höja medlemsantalet ett antal förtroendevalda har varit ute på arbetsplatserna och pratat med personal. Tyvärr är det alltför många som aldrig blivit tillfrågade om medlemskap i Seko.

Spårkonflikten

Seko:s avtalssekreterare Valle Karlsson tog upp konflikten på spårområdet (Veolia). Veolias anbud var 53 milj billigare än närmaste konkurrenten vilket naturligtvis tas ut på personal. Man sa upp människor på heltid för att återanställa på deltid och timanställningar med låga ingångslöner och ingen sjuklön på grund av att inget schema delas ut. Dessutom har Veolia uppfattat att om man anställer personal under 26 år subventionerar staten lönen.

Tursamt nog var avtalsperioden slut och i detta läge sa Seko upp avtalet och i ett avtalslöst tillstånd var man inte bunden av fredsplikten utan kunde gå till konflikt.

Vad man upplevde var att det fanns ett stort stöd för konflikten bland allmänheten vilket stärkte Seko:s aktier.

Vad var det då man uppnådde. Man fick igenom en genomsnittslön för timanställda vilket i praktiken innebär slutlön. Inkallelse till arbete med kort varsel, under 24 timmar, ger extra betalt. Man fick också igenom begränsningar i antalet timanställda på högst 5% och deltid på högst 20%. Dock fick man avstå 0,15% av löneutrymmet för dessa saker. Valle var väldigt säker på att ekonomin för dessa åtgärder kommer att få en betydelse för anställningsformerna framgent.

Janne Gebring

Janne är ordförande i Seko Klubb Årsta Postterminal

NU räcker det! Vi kan bättre!

Snart är det val i Sverige och valrörelsen är igång. Vi märker av det i tunnelbanan, i bussar och ute på stan. Nu är politikerna plötsligt ute på gator och torg och pratar med oss. Alla partier vill ha din och min röst. Det är ju bra att de ibland känner att de behöver oss.

Jag tror inte mina öron när jag hör att borgerliga partier vill bygga bostäder, skapa nya jobb och ha bättre sjukvård för våra gamlingar. Det låter ju fantastiskt. Men var har dessa politiker varit de senaste åren. På semester? Nej, man kan inte ha så lång semester – nästan åtta år!

Alliansen har lekt business med våra

skolor, sjukhus, vårdcentraler, tågen och med våra bussar. De har haft roligt och och har det i några dagar till. Men tiden närmar sig sitt slut. Snart kommer vi att skicka in dem i FAS 3. På mitt modersmål brukar man säga att ”om någon annan är dum mot dig då ska du inte vara dum mot honom”. Oftast respekterar jag de folkliga ordspråken. Men inte den här gången. Den sittande regeringen har gjort många av mina kamrater, grannar och äldre människor ledsna och besvikna. På grund av alliansregeringens politik har vi blivit fattiga. Många av oss har inte råd att ha ett normalt liv. Sjukvården fungerar inte

som den ska och man är rädd för att gå i pension för att pensionen inte räcker till. De har gjort oss sjuka och maktlösa. De borgerliga tror att de har lyckats. Ha Ha! Det kan de glömma! För vi är vakna och håller på att organisera oss för att få bort dem från makten.

Vi ska ha en ny regering efter den 14 september. En ny regering med en NY politik. En politik som stoppar alla slags privatiseringar av den offentliga sektorn. Ingen kommer längre att tjäna pengar på sjuka människor och vi kommer att få det bättre.

Slut för detta aviga julfirande. Alla skattesänkningar som alliansen har genomfört har straffat oss svaga i samhället. Vi har smakat den borgerliga alliansens politik. Den luktar och smakar illa. Kort sagt, deras politik är för de rika. Inte för oss-arbetarna. Alliansens målsättning är att skapa ett helvete för alla oss andra - arbetarna, LO-kvinnorna och de svaga i samhället. Det är därför vi klart och tydligt måste säga ”NEJ” till deras valseger.

Deras valkampanj bevisar att de inte har bytt ideologi, de har bara bytt taktik. Deras ideologi är och förblir ”Satsa på dig själv”, dvs. egoismen. Vi låter inte oss luras av Moderaternas arbetarvänliga ord. Jag är säkert på att du och andra av våra kamrater har sett vad de borgerliga egentligen har gjort med oss. Och därför väljer vi att inte rösta blått.

Rösta rött!

Vi ska se till att alla går ut och röstar på valdagen. Och då röstar vi Rött. På valdagen är vi alla lika. Den dagen är din röst lika mycket värd som Wallenbergs. Det är ett enda sättet att stoppa de borgerligas frammarsch. Nu när du vet att den borgerliga alliansens politik betyder stor risk för den offentliga sektorn, försämringar för löntagarna och nedskärningar i välfärden då kan vi inte rösta blått. Missa inte chansen. Den 14 september kan vi göra alla alliansens politiker och de så kallade sakkunniga arbetslösa.

Masood Punjabi

Foto Jan Åhman

Bara socialdemokraterna förmår att lösa problemen på svensk arbetsmarknad

Jag var 18 år när jag började jobba på Postens företagspaket i Kallhäll hos dåvarande statliga Postverket. Kallhällstermingalen var då Sveriges modernaste paketsorteringsterminal. Själva sorteringen sköttes maskinellt men att mata in postnummer och scanna paketen var fortfarande manuellt. Alla paket som vägde upp till 35 kg skulle lyftas upp på bandet, för mig som är liten till växten så var det tungt och högt. Jag gick till chefen och sa "om det här är Sveriges modernaste paketerminal vore det ju bra om vi hade lyfthjälpmedel för att skydda våra kroppar". Hans svar: "Lilla gumman här ska man bara arbeta i tre år, sen är kroppen slut" var det som fick mig att engagera mig i facket. När kollektivavtalet och arbetsmiljölagen inte räckte till för att ge oss rätten till lyfthjälpmedel så insåg jag att vara fackligt engagerad inte är tillräckligt. Lagstiftningen och politik är lika viktig för att förbättra situationen på jobbet. Jag bestämde mig då för att bli politiskt aktiv. Det var hösten 1993.

Det har hänt en del sedan dess, tänk bara alla förändringarna inom logistikområdet. Från statligt verk till poståkeriet, posten AB, posten Logistik AB och numera Post Nord Logistics. Ingen kan

väl säga att det är lugnt på jobbet för den som jobbar med paket eller posthantering i Sverige...

Detta till trots så är Sverige är ett bra land, men något håller på att gå sönder.

I dag är arbetslösheten högre än när Reinfeldts regering tillträdde och långtidsarbetslösheten har bitit sig fast. Anställningarna har blivit otryggare och situationen på jobbet allt tuffare.

18 procent av alla som jobbar i Sverige är visstidare eller är inhyrda via bemanningsföretag. Den siffran är dubbelt så hög som i våra grannländer Norge och Danmark. EU har flera gånger kritiserat Sverige för ett systematiskt missbruk av reglerna för tillfälliga anställningar.

Ofta är otrygga anställningar kopplade till ett utbrett skattefusk och svartarbete. Skatteverket uppskattar att skattefelet på grund av svartarbete är över 60 mdr. Svartarbete är oftast inte självpåtaget utan det handlar om arbetare som inte har något annat val. Arbetare som står utan ersättning vid sjukdom, arbetslöshet och föräldraledighet. Arbetare utan rätt till betald eller obetald semester och utan trygghet på jobbet eftersom arbetsgivarens av-

tal och försäkringar inte gäller. Arbetare som inte får någon pensionsgrundande inkomst, vilket betyder lägre pensionersättning när man blir äldre och som riskerar dömas till dryga böter eller fängelse.

Vi ser hur svartjobb och villkorförsäkringar sprider sig och det går hand i hand med skattefusk. I LO yrken, inom framförallt bygg och städ, är detta ingen ny företeelse men genom bemanningsbranschens framväxt och genom den fria marknadens intåg så pressas priserna långt mer än vad som är möjligt om man samtidigt ska upprätta schyssta villkor på arbetsmarknaden. Bland Chaufförer, Journalister och anställda på lågprisflygbolag ser vi nu tydliga exempel på denna framväxt. Om inte politiken gör något kommer denna utveckling att fortgå och till slut pressa lönerna neråt för hela LO-kollektivet

Vi har i dag en borgerlig regering som stimulerar den här utvecklingen. 2009 kom nya regler för f-skatten som lett till att löntagare tvingats säga upp sig för att behålla sina jobb som f-skattare eller inhyrda via bemanningsföretag. Ansvaret för trygga jobb flyttas från arbetsgivaren till den anställda, vilket i praktiken inte betyder någon trygghet allts.

Den 14 september är det val till Sveriges Riksdag. Vill du som jag göra något åt problemen på svensk arbetsmarknad är valet enkelt: Rösta på socialdemokraterna!

Teres Lindberg (s)

Riksdagsledamot, Seko-medlem och Riksdagskandidat #10 på Socialdemokraternas lista i Stockholm

Teres Lindberg som ordförande på Seko Klubb Årstas årsmöte 2014. Foto Jan Åhman

Årstaröster

Nevil och jag ses mitt i sommartorkan i Restaurangen på Årsta. Ute är det varmt och åskigt och i huset råder det en ganska avslagen sommarstämning. Anledningen till att jag vill intervjua Nevil är min nyfikenhet på vad denne sri lankesiske journalist skriver om idag. Att han har världens farligaste yrke har jag vetat länge och det kan säkert intressera fler än mig att få veta lite mer. Nevil utbildade sig till journalist och var verksam både på stora nationella tidningar och i nationell radio och TV, innan hans journalistiska grävande nådde så pass nära makten att han hotades till livet. Specialiteten är kriminaljournalistik med inriktning på internationell narkotikahandel och dess kontakter med den politiska makteliten. Sri Lanka är en viktig kugge i den nationella narkotikahandeln och därför bas för kriminella syndikat med förgreningar över hela världen.

Även om Nevil numera bor i Sverige och är svensk medborgare sedan 2006 och jobbar på Årtsa Postterminal, ger han fortfarande ut böcker i sitt gamla hemland. Språket är mestadels lankesiska och ibland engelska.

- Vilken är din senaste utgivna bok?

- Det är en bok som innehåller en större samling artiklar som jag har skrivit och som sträcker sig från 1991 till 2011. Det är en slags biografi där huvudpersonen är "The eagle eye" (Gaminie de Silva), som var en av de högst uppsatta polischeferna i Sri Lanka fram till sin pensionering 2013.

- Varför har du gett ut den?

- Jag vill ge ett porträtt av honom och hans insatser mot den organiserade brottsligheten. Jag har träffat honom flera gånger för intervjuer och respekterar hans gärning. Det är en mycket modig man som inte har låtit sig korrumpas. Han har lyckats få flera högt uppsatta kriminella personer fällda trots personliga hotelser.

- Är du fortfarande aktuell i Sri Lanka efter 15 år i Sverige?

- Jodå, jag har ju fortsatt att ge ut böcker och mitt namn är fortfarande känt. Boken om "The eagle eye" trycktes i 10 000 ex, kom ut 2013 och sålde slut direkt. Dessutom förekommer det en mängd piratkopior som säljs utan att jag har någon kontroll över det.

- Vilken är din mest lästa bok?

- Det är nog boken om "Olga" (utgiven 1998) en rysk maffiabrod som bor i Sri Lanka och är djupt inblandad i narkotikahandel. Jag träffade henne och har intervjuat henne flera gånger. Hon är välkänd och boken trycktes i över 30 000 exemplar. Precis som med min senaste bok trycks den hela tiden upp i piratupplagor. Det är problemet för mig att alla mina böcker trycks upp och säljs av andra, och jag går miste om royalties.

- Har du tänkt på att översätta någon av dina böcker till svenska?

- Nej det är alldeles för dyrt. Jag skulle själv få bekosta det och jag tror inte intresset är tillräckligt stort.

- Du var ju pappaledig förra året och var då hemma i Sri Lanka. Hur pass farligt för dig är det att återvända?

- I Sri Lanka kan man bara bli omvald max två mandatperioder (2*6 år) som president. Så de flesta av dem som låg bakom hoten mot mig har numera ersatts av andra politiker. Så därför känner jag mig lugnare och kan vistas i hemlandet utan större risk.

- Varför valde du att söka asyl i Sverige?

- Eftersom jag är såpass känd bland srilankeser valde jag Sverige eftersom den gruppen som kommer från mitt land är liten här. I England och Holland som också var aktuellt när jag flydde finns det stora grupper med rötterna i hemlandet. Jag har genom mitt journalistiska arbete skaffat mig fiender som lätt kan använda sig av informatörer för att spåra mig. Det var helt enkelt för farligt för mig att bosätta mig där.

När vi avrundar intervjun berättar Nevil om varför han heter Bandula som mellannamn. Bandula är ett vanligt singalesiskt efternamn och är det namn som han använde som byline i "the Island" och andra större dagstidningar. Det är det namnet han är mest känd under i Sri Lanka. Landet var portugisisk koloni från 1505 till 1858, och ett stort antal lankeser har liksom Nevil portugisiska anför. Efter den perioden följde holländskt styre mellan 1658 och 1796. Engelsmännen erövrade sedan kolonin och styrde fram till andra världskriget. 1948 strax efter andra

Nevil Bandula Dinapura

Född 1970 i Sri Lanka
Kom till Sverige 1999 och svensk medborgare sedan 2006
Började på Posten sommaren 2000

Bor i Trångsund
Gift och har en dotter som är 3,5 år.

Är utbildad journalist i Colombo och har ett tiotal utgivna böcker bakom sig, mestadels på singalesiska.

Var även verksam inom nationell radio och TV i Sri Lanka, liksom journalist på stora nationella tidningar

Sommarplanen är att åka till London i slutet av Augusti

världskriget blev Sri Lanka självständigt och bytte namn från Ceylon till Sri Lanka. Fortfarande är rättssystemet väldigt likt det engelska liksom skolsystemet. Engelska är också tillsammans med lankesiska ett officiellt språk som syns överallt i landet. Lankesiska språket är cirka 3000 år gammalt och har ett eget alfabet som innehåller 256 olika bokstäver. Dagligdags används dock endast 56-58 bokstäver.

Vi avslutar intervjun och återgår till vardagen i produktionshallen på Årsta.

Text och foto: Eva Brattström

Välfärd istället för vinster!

Snart är det val.

De senaste årtiondena har det skett ett paradigmskifte i Sverige.

Från att ha varit ett land som prioriterat den generella välfärden, där det har setts som självklart att viktiga samhällsfunktioner ägs och drivs i gemensam regi har vi gått till att vara ett av de mest avreglerade och privatiserade länderna i världen.

Sjukhus, primärvård, skolor, äldreomsorg har sålts för vrakpriser, alltför ofta till riskkapitalister vars huvudsakliga intresse är att tjäna pengar. Henrik Borelius är VD för en av de största jättarna bland riskkapitalisterna som bedriver vård och omsorg. Han är också alliansregeringens rådgivare i frågor som gäller just vård. Tryggt, sa Bill.

De allmännyttiga bostadsbolagen i framförallt storstadsregionerna har sålts ut och omvandlats till bostadsrätter. Det finns ett stort antal andra viktiga samhällsfunktioner som har avreglerats. Elmarknaden, apoteket, järnvägen, bilprovningen och förstas Posten. Brevmonopolet upphörde 1993 och Posten blev bolag 1994. Det är ingen hemlighet att alliansen vill att Posten ska börsnoteras. Effektiviseringsivern och vinstkraven

känns många gånger orimliga redan idag, och blir vi bolag på börsen så blir det sannolikt ännu tuffare.

Ett paradigmskifte, som sagt.

Sverige har varit och är fortfarande relativt sett ett jämlikt land. Under regeringen Reinfeldt har dock inkomstklyftorna ökat markant.

För ett par år sedan presenterade de brittiska forskarna Richard Wilkinson och Kate Pickett sina forskningsresultat om ojämlika samhällen i sin bok "Jämlikhetsanden". De undersöker ett stort antal områden såsom fysisk och psykisk ohälsa, missbruk, våldsbrott, övervikt, låga utbildningsnivåer. Det deras forskning visar är att problemen står i direkt relation till graden landets ekonomiska ojämlikhet.

Wilson och Pickett driver tesen att det är den ekonomiska ojämlikheten i sig som skapar problemen. Även den som har det ekonomiskt bra drabbas alltså i länder där inkomstskillnaderna är stora - rika människor i t ex Storbritannien och USA löper större risk att dö i förtid, hamna i missbruk eller drabbas av psykisk ohälsa än vad rika människor i mer jämlika

länder gör. (t.ex. Japan, Norge och också Sverige, som fortfarande inte har de klyftorna som finns i bl.a. USA).

Tilliten mellan människor minskar i ojämlikare samhällen. Om ens upplevelse är att det inte är tryggt att röra sig i det offentliga rummet, att dom du möter på gatan inte är att lita på så gör det någonting med människor.

I flera länder ökar förekomsten av s.k gated communities. Inhägnade och larmade bostadsområden som hindrar de mindre bemedlade från att komma in.

I skrivande stund är det drygt två veckor kvar till valet.

Och jag tycker att det är om det här valrörelsen borde handla. Vilket samhälle vill vi ha?

Vill vi ha ett samhälle där klyftorna mellan de som har och de som inte har fortsätter att öka?

Ett cementerat tvåtredjedelssamhälle?

Vill vi att Jimmie Åkesson ska sätta agendan för hur vi talar om flyktingar och invandrare?

Eller vill vi ha ett samhälle för alla? Ett samhälle där alla barn får gå i lika bra skola, oavsett föräldrarnas socioekonomiska status. Där alla människor oavsett kön, religion, sexuell läggning och etniskt ursprung har samma möjligheter och rättigheter.

Ett samhälle som vet att det finns större och viktigare värden än de krasst ekonomiska.

Jag har bestämt mig. Jag säger nej till vinster i välfärden och jag röstar på Vänsterpartiet 14/9.

Vi ses i vallokalen!

Ewa Pååg

Ewa är ledamot av nattsektionens styrelse

Ewa Pååg från Klubb årstas båttresa till Kymmendö. Foto: Benke Dahlby

Var går gränsen för PostNords moraliska ansvar?

Är det ok att Posten gör affärer med nazistiska Svenskarnas Parti (SvP)? Är det rimligt att brevbärare på ägarens uppdrag ska tvingas dela ut propaganda för en kraft vars verksamhet som syftar till etnisk rensning, folkmord och terror mot oliktankande? Att svara ja på den frågan hade antagligen varit rätt osannolikt för bara något tiotal år sedan. Ytterligare ett par decennium tillbaka, på 1970- eller 80-talet, hade det varit fullständigt otänkbart.

Men nu är det 2014, och Sverigedemokraterna sitter sitt fjärde år i riksdagen. Partiets rasism, som genomsyrar så gott som vartenda politiskt förslag man lägger fram, kallas allt oftare ”invandringskritisk” i media. Samtidigt demonstrerar nazistiska och fascistiska grupperingar på våra gator och beskrivs av journalister inte sällan med termer som ”nationalister”, ”nationella”. Rasismens normalisering har gått snabbt fram.

SvP är en av den fascistiska rörelsens organisationer som har hamnat i ramp-ljuset från massmedia på senare tid. Inte minst uppmärksammades man efter att en högt uppsatt medlem i partiet deltog i ett organiserat angrepp på en grupp feminister i Malmö på 8 mars. Fotbollssupportern och antifascisten Showan Shattak misshandlades grovt, och hans liv hängde

länge på en skör tråd. Det borde inte ha gått Postnord förbi, när man bestämde sig för att acceptera dem som kunder.

Skrämda till tystnad

Mitt eget personliga engagemang mot fascism närdes bl.a. av erfarenheter från min hemkommun. Där lyckades en liten grupp aktiva nazister genom hot och våld med att både skrämja den lokala Ung Vänster-tjejen som försökte starta en lokalgrupp på gymnasiet till tystnad, liksom de till slut lyckades få vänsterpartiets kommunfullmäktigeordförande (som också var fackligt aktiv) att av rädsla lämna samtliga politiska uppdrag. Nazisterna var bara en handfull, men dom var sammansvetsade, stötte inledningsvis på lite motstånd, och blev med tiden djärvare. Verkligheten är att den här typen av grupper idag dessutom kan komma att få stötpunkter i ett antal kommunala församlingar efter valet, vilket är skrämmande.

Moraliskt tillkortakommande när jurister får bestämma

Att Postnord väljer att göra affärer med en sådan kund som SvP kan bara beskrivas som en moralisk kollaps. Det skulle kunna liknas vid att man valde att göra affärer med en kraft som Islamiska Staten, en religiös-fascistisk kraft som förvisso inte

verkar i det här landet. Framförallt bevisar affären att Postnords rådande praxis, där man överläter den här typen av ärenden till juristexpertis, är fullständigt otillräcklig. Det är inte särskilt svårt för slipade propagandister i ett parti som SvP att i formella tryckta meningar uttrycka sig på ett sätt som inte går att stämpla som ”hets mot folkgrupp”.

Postnord kan inte vara riktigt bekväma med situationen som uppstått. Media publiciteten, med graverande rubriker som ”Nazistmaterial delas ut av Posten” (i Aftonbladet 28/8), har knappast stärkt företaget PR-mässigt. När nya VD:n Håkan Eriksson fick frågor om affären av fackliga företrädare på ett möte med Seko Posten gav denne uttryck för okunskap om huruvida Svenskarnas Parti verkligen är nazister, och gav i övrigt inte ett alltför bekvämt intryck i sitt försvar över hur företaget trots allt agerat. Det är uppenbart att företaget inte besitter den kompetens som behövs i sådana här frågor.

Trist erfarenhet borde leda till eftertanke

Trots motstånd och hård kritik från många anställda gick Postnord den här gången vidare och delade ut nazistisk propaganda i ett tjugotal kommuner där SvP strävar efter att få kommunala mandat. Det är en skandal, ett svek mot alla anständiga värderingar om människors lika värde, och inte minst ett övergrepp mot anställda som själva drabbats av nazistisk terror.

Att brevbärare tvingats sprida rekryteringsinformation för krafter som är svurna fiender till arbetarrörelsen är i sig en anmärkningsvärd sak i sammanhanget. För bara lite drygt 70 år sedan följde och mördade nazisterna inte bara judar och romer. Otaliga fackliga företrädare och arbetare som vände sig mot förföljelser skickades till koncentrationsläger och ställdes framför exekutionsplutoner. Vår fackliga organisation har i skarpa ordalag kritiserat arbetsgivaren. Vi bör nu, i synnerhet om inte Postnord lär sig av misstaget, ta oss en rejäl funderare över hur vi ska agera framöver.

Gunnar Westin

Brevbärare i Skärholmen och förtroendeval i klubb Södra Stockholm

Satsa på kollektivtrafik, järnväg och cykel

Det transportsystem vi väljer att prioritera här och nu blir avgörande för vilket samhälle vi överlämnar åt våra barn och barnbarn. För Miljöpartiet är prioriteringen enkel: vi vill satsa på infrastruktur som tar oss in i en hållbar framtid. Med stora satsningar på tåg, kollektivtrafik och cykel hjälper vi till att lösa mänsklighetens stora ödesfråga – klimatet.

Inrikestransporter svarar för 34 procent av utsläppen av växthusgaser i Sverige. Vägtrafiken står för nästan 94 procent av utsläppen, vilket kan jämföras med tågsektorns 0,4 procent.

Regeringen missar klimatmålet

Den nya transportplanen som regeringen beslutade om under våren 2014 innebar en historisk möjlighet att vända trenden och minska våra utsläpp. Det var en möjlighet regeringen missade. Flera tunga instanser, bland annat FFF-utredningen, Naturvårdsverket, Boverket, Energimyndigheten och Transportstyrelsen, ger tummen ner för transportplaneringen då de menar att åtgärderna missar klimatmålen. Energimyndigheten vill avslå hela planen, Boverket menar att den varken är ekonomiskt, socialt eller ekologiskt hållbar och Naturvårdsverket går så långt att de kallar den för "olaglig".

Föråldrat trafiktänk

Istället för att utgå från klimatmålen och föreslå åtgärder som bidrar till att uppnå dessa bygger planen på prognoser för trafikutvecklingen, vilka "ska utgå från nu beslutade förutsättningar, styrmedel och planer för transportinfrastrukturen." Prognoserna pekar i sin tur på en ökning av personbilstrafiken med 34 procent och lastbilstrafiken med 37 procent mellan

2010 och 2030, vilket går stick i stäv med klimatmålen. Flera bedömare har riktat skarp kritik mot prognoserna, som de menar är kraftigt överskattade. Tittar vi historiskt har ökningen av biltrafiken varit kraftigt överskattad ända sedan 90-talet.

Regeringens plan är mer av en bild av gårdagens trafiktänkande än av morgondagens behov av klimatsmarta transporter.

Från väg till järnväg

För att klara klimatmålen måste vi lyckas styra över trafik från väg till järnväg. Järnvägen i Sverige lider både av eftersatt underhåll och att det finns akuta flaskhalsar som kräver utbyggd kapacitet. Trafikverket uppskattar kostnaden för alla tåg förseningar till fem miljarder kronor varje år. Det handlar bland annat om förlorad arbetstid, försenade leveranser och minskat förtroende för svenska industri-företag.

Grön transportplan

Trots att järnvägen befinner sig i en djup kris lyser alliansens tågsatsningar med sin frånvaro. Istället för att ta ansvar för klimatet och satsa på att bygga ut järnvägen prioriterar alliansen nya motorvägar. För att lugna väljarna pratar alliansen om vilka stora järnvägssatsningar de vill göra i det så kallade "Sverigebygget". Men den som synar förslagen inser tyvärr att de lösa planerna ligger mycket långt fram i tiden. Alliansen glömmer att de svenska tågresenärerna tröttnat på att vänta. I Miljöpartiets gröna transportplan prioriterar vi investeringar i järnväg, nya spårvägar och övrig kollektivtrafik, satsningar på gång- och cykeltrafik och åtgärder som skapar trevligare och miljövänligare städer. Vi satsar även stort på att få mer god-

Foto: Fredrik Hjerling

strafik att gå på järnväg och köl.

Rösta grönt

Men det räcker inte bara med nya investeringar. Om vi ska kunna hejda klimatuppvärmningen måste vi också planera för ett transportsnålt samhälle, där det vi behöver i vardagen finns nära där vi bor och där varor inte transporteras längre än nödvändigt.

Det finns nu ett gyllene tillfälle att välja satsningar för klimatet och för framtiden. För levande städer, för smartare resande och för våra barns framtid. Den möjligheten vill Miljöpartiet ta till vara. För det behövs det en ny regering. Rösta grönt den 14 september!

Stina Bergström

Riksdagsledamot och trafikpolitisk talesperson (MP)

Lönerevisionen 2014

Årets lönerevision gick relativt smärtfritt till eftersom arbetsgivarens bud inte var extrema åt något håll. Dessutom hade vi ingen central avtalsrörelse att tampas med. Det centrala avtalet sträcker sig även över nästa lönerevision 2015. Konflikten 2013 gjorde att alla avtal ligger kvar orörda över nuvarande avtalsperiod på 3 år och 2 månader fram till juli 2016

då vi får en ny central avtalsrörelse.

De lokala förhandlingarna gick efter lite gnissel på en enhet i lås så att alla fick ut sin nya lön i rätt tid.

Totalt sätt blev det en relativt sammanhållen lönebild där merparten fick ut runt 500:-.

Efter att ha analyserat förhållandet mellan kvinnor och män ser vi att vår satsning

på kvinnolöner i stort sätt slagit igenom. Kvinnor ligger dock fortfarande en aning efter så vid nästa revision kommer vi att fortsätta i riktning mot ett utjämnande av lönerna mellan kvinnor och män. Vår ambition är och kommer att vara den att inga osakliga skillnader ska få förekomma.

Bengt Dahlby och Janne Gebring

Inför valet:

Debatten om kostnaderna för flyktingpolitiken är en rökridå

Tack vare Moderaternas utspel om kostnaden för flyktingmottagande, där Reinholdt och Borg cyniskt ställt denna utgift mot investeringar i välfärden, har valrörelsen i hög grad kommit att handla om invandring och kostnader för flyktingmottagande. Näst efter M-ledaren var det KDU:s ordförande som gick ut i en debatt-artikel i DN och argumenterade för en gräns för flyktingmottagandet.

Sverigedemokraterna gläds så klart åt att borgarna hjälpt dem att ge deras huvudfråga en central ställning i valdebatten, och Jimmie Åkesson fick nyligen både en helkväll och en påföljande morgon i SVT:s soffor.

Västvärldens ansvar för flyktingströmmar

Att försvara en generös flyktingpolitik handlar så klart i första hand om solidaritet. Det sönderfall som pågår i Mellanöstern i Syrien och Irak har dessutom västvärlden ett medansvar för. Inte minst i Irak har USA:s ockupation och stöd till den tidigare sekteristisk shiamuslimska regimens politik skapat en grogrund för stödet till dom religiösa fascisterna i Islamiska Staten som nu härjar. Inbördeskriget i Syrien, som förvärrats av de kringliggande stormakternas stöd för regimen

(Ryssland) respektive islamistiska fascister (Saudi arabien och Turkiet) är den andra stora faktorn bakom dagens växande flyktingströmmar.

Den som flyr har inget val

Den som flyr har inget val, och när SD demagogiskt talar om att man som parti istället vill stötta flyktingar på plats i jordanska flyktingläger, bör ingen låta sig luras. Oscar Sjöstedt, partiets ekonomisk-politiska talesperson, klargjorde exempelvis på en presskonferens i augusti att partiet tycker att ensamkommande flyktingbarn ska skickas tillbaka till Grekland. Greklands behandling av flyktingar är ökad, och kritiserad av flera människorättsorganisationer. De spärras in i anläggningar med värre standard än landets fängelser och misshandlas systematiskt av polisen. Så solidariska är SD när det kommer till kritan.

Antirasistiska aktivister i arbetarrörelsen behöver dock kunna ge svar på tal även när det kommer till "hårda fakta". För de människor som känner sig lämnade i utsatthet och otrygghet biter inte alltid argument om vikten av solidaritet. Då är det viktigt att även bemöta Moderaternas och SD:s siffror och verklighetsbeskrivning med fakta. För det stämmer inte att

ökat flyktingmottagande är det som hotar välfärden. Problemet är den borgerliga fördelningspolitiken.

Hur många kommer hit och vad kostar det?

Till Sverige beräknas en ökning med 30 000 flyktingar mot föregående år. Sammanlagt väntas omkring 80 000 att komma hit. Det är så klart många människor att ta hand om, men det kan jämföras med t.ex. den miljon flyktingar som flytt från Syrien till det betydligt fattigare landet Libanon. Eller de 500 000 som flytt från Syrien till Turkiet respektive till Jordanien.

Vad kostar då flyktingmottagandet? I media har det påståtts att Migrationsverket har begärt sammanlagt 48 miljarder kronor i extra pengar för fyra år. Men detta har visat sig vara en kraftigt överdriven siffra som saknar grund. Enligt Migrationsverkets egen prognos begär verket 32,1 miljarder kronor extra sammanlagt för de fyra åren 2015-2018. Prognoserna är dessutom osäkra och kan vara överskattade: Enligt Anders Borg innebär 20 000 fler flyktingar under 2014 ökade utgifter med strax under 500 miljoner kronor. För 2015 behövs enligt honom 1,7 miljarder kronor.

Utgiftsökningen innefattar även statsbudgetposten "integration", där en betydande del av ökningen går till att kompensera kommunerna för det ökande antalet ensamkommande flyktingbarn. Utöver det går de största ökningarna till ersättning till kommunerna och för bostäder åt asylsökande. Det sistnämnda beror på att kommunpolitiker vägrar att ta emot de flyktingar som har fått uppehållstillstånd och Migrationsverket tvingas att inkvartera nyanlända asylsökande i tillfälliga ABT-boenden, som är avsevärt dyrare.

Hur ska man uppskatta siffrorna?

Om vi ska kunna ha någon uppfattning om hur mycket pengar det egentligen handlar om måste siffrorna för flyktingmottagandet jämföras med storleken på

Gunnar Westin talar på demonstration mot nedskärningar i Posten. Foto Jan Åhman

andra utgiftsposter. För 2014 är hela kostnaden för flyktingmottagandet och migrationspolitiken 9,9 miljarder kronor. Hela statsbudgeten ligger på 869 miljarder, så det handlar alltså om lite mer än 1 procent av de sammanlagda utgifterna. Dessutom används i år omkring 17 % av den sammanlagda biståndsbudgeten för att finansiera ökat flyktingmottagande istället för att gå till behövande i andra länder. Om det är något som drabbas p.g.a. av ökat flyktingmottagande är det alltså biståndet som Sverige skänker till fattiga länder. Det är en prioritering som skamligt nog även förespråkas av Socialdemokraterna.

Utgifterna på 9,9 miljarder/drygt 1 procent av statsbudgeten borde dessutom sättas i relation till regeringens skatte-

sänkningar under de senaste tre mandatperioderna. Dessa, som främst riktats till de rikaste 20 procenten, har tömt statskassan på sammanlagt 134 miljarder. De kan också ställas mot de 90 miljarder kr som ska läggas på nya Jas-plan. När dessa investeringar klubbades hördes inga röster om hur välfärden skulle få lida. Det är först nu när valrörelsen ska vändas till att handla om flyktingar som Reinfeldt börjat ställa enskilda utgiftsposter mot andra.

Vi får inget för att sparka nedåt!

Utöver att vi inte bör låta oss luras av SD och av Moderaterna bör vi arbetare dessutom ha en sak glasklar för oss: Det finns inget som helst samband mellan mins-

kat flyktingmottagande och förbättringar för välfärden. En restriktivare hållning mot arbetare och förtryckta som tvingas fly från den globala kapitalismens återkommande krig och kriser gynnar dock rasistiska och fascistiska krafter. Att stå upp mot rasismen och försvara ett generöst flyktingmottagande handlar alltså om att stå upp till försvar av den solidaritet vi mer än någonsin behöver också för att kunna försvara oss själva och varandra mot allt aggressivare arbetsgivare och högerkrafter.

Gunnar Westin,

Gunnar är brevbärare i Skärholmen och förtroendevald i Seko Klubb Södra Stockholm

Vår nya personalchef

Vårens omställning av organisationen skedde i en hastighet som vi inte är vana vid. De tidigare regionerna för brev bröts upp och nya bildades där leverans för brev och paket är en ny region i Stockholm syd postnummer område 10-15. Årstatertinalen för brev och Segeltorpsterminalen för paket blev fristående terminaler med egna chefer på samma nivå som regionchefen. Den tidigare funktionen som personalchef i regionen för brev underställd regionchefen togs bort och en ny personalchef underställd en central personalchef infördes. Den nya personalchefen jobbade tidigare i regionen för paket i Stockholm och i region Nord, och heter Malin Ekholm. Den 8:e juli så träffade jag henne för en intervju. Vi åkte till restaurang Grodhavet på Solna strand och åt lunch samtidigt som jag intervjuade.

Vad vill du med personalarbetet i Stockholm syd?

PostNord ska stå för en rättvis och schysst personalpolitik i hela regionen. Vi ska följa de lagar och avtal som gäller. Det skapar trygghet att våra medarbetare vet om sina rättigheter och skyldigheter. Jag tycker om att arbeta med metoder som gör att våra medarbetare känner att det är meningsfullt att vara på jobbet och att de bidrar till en större helhet. Ett exempel just nu är teambaserat arbetssätt och hur vi ska utveckla det.

Har du någon hemlig egenskap?

Jag virkar mycket. Helst små figurer till

mina vänners barn.

Vad är de bästa som har hänt dig i livet?

Då jag träffade Andreas.

Har du något råd till Faktuells läsare?

Jag anser att vi ska skapa en organisation

som ger stora möjligheter men det är varje individs ansvar att ta möjligheterna. Det gäller alla livets områden.

Text och Foto: Åke Anevad

Åke är medlem i Faktuelltredaktionen och ledamot av klubbstyrelsen

Namn: Malin Ekholm (Tapper från 16 augusti då jag gifter mig med Andreas).

Aktuell som: Personalchef i PostNord Stockholm syd.

Född: Nyköping

Familj: Sambo Andreas, tvillingssyster och föräldrar i Nyköping.

Senast lästa bok: Jerusalem av Selma Lagerlöf.

Senast sedda film: Anchorman med Will Ferrell.

Favoritmat: Köttfärssås och spagetti.

Favoritdryck: Vatten

Favoritmusik: David Gray och Ben Folds båda sing and song writers.

Snyggaste artisten: Måns Zelmerlöw och Prins Carl Philip.

Utbildning: Programmet för personal- och arbetslivsfrågor i Karlstad.

Tidigare arbeten: HR-generalist på Försvarsmaktens högkvarter, HR-generalist på Strålfors, HR-administratör på Volvo Business Services i Göteborg, Ekonomiassistent Volvo Business Services i Göteborg, incheckning Skavsta flygplats, cafébiträde på Hellmanska gården i Nyköping.

Kymmendö

Lördagen började i gråkall dimma men vid 10-tiden hade dimsjoken skingrats och ett 50-tal postisar från Årsta brevtterminal slöt upp vid kajplats 14 för att följa med på Sekos utflykt till Kymmendö. Tyvärr sattes ett i sammanhanget nytt rekord då nära 20 % av de anmälda uteblev eller lämnade återbud. Detta hindrade dock inte gruppen från att ha en underbar dag i skärgården.

Knappt två timmar efter avfärd angjorde m/s Askungen vårt mål: ett soligt Kymmendö. Molnen hade skingrats under resans gång och vi fick njuta av en underbar sensommardag, cirka 20 grader och knappt ett moln på himlen.

Vår guide, en av 26 bosatta innevånare, tog med oss på en promenad rakt över ön. Vi fick lära oss sanningen bakom Hemsöborna, vad som var dikt och vad som var verklighet. Strindbergs skrifvarstuga, som han byggt själv, stod i ensamt majestät på en liten klippa, mitt i urskogen; ett bord, en stol och en vidunderlig utsikt. På vägen dit stötte vi på en del får, men även ett par kelsjuka kor – båda av kvinnligt kön!

Efter en promenad tillbaka till "Kymmendö City" satte vi oss till bords vid Carlssons Bakficka och lät oss väl smaka av maten som dukades fram. Efter maten fick vi en dryg timme för oss själva med lite bad, promenader och solgass innan vi återvände, något skyndsamt tyvärr, till Stockholm.

Mikael Ström

Mikael är ordförande i Sektion DIL

Inför valet:

Facktuellt frågar partierna om postpolitiken och framtiden

Inför riksdagsvalet den 14 september väljer vi att återpublicera vår artikel från i våras då vi frågade riksdagspartierna vad de har för planer för posten den kommande mandatperioden. Vi bad dem bland annat att svara på om de vill att Posten ska börsnoteras och om man tycker att staten ska fortsätta att vara ägare i PostNord.

Frågor:

1. Anser ert parti att PostNord ska börsnoteras.
2. Anser ert parti att PostNord ska klara postservicen med utdelning 5 dagar i veckan i hela Sverige medan konkurrerande bolag inte har samma krav på sig? Det är dagens situation som gör att vi som jobbar i PostNord får en allt mer stressad

arbetsituation.

3. Anser ert parti att det är viktigast att leverera vinst till ägaren staten eller att det är viktigast att återinvestera vinsten i bolaget?

4. Anser ert parti att Staten sak fortsätta äga PostNord?

5. Anser ert parti att det är miljömässigt rätt att det springer flera brevbärare med

brev till kunder som en brevbärare hade kunnat leverera?

6. Vad är ert partis långsiktiga strategi för brev infrastrukturen och vilka förslag kommer ni att lägga i riksdagen kommande mandatperiod efter valet?

7. Har ni några övriga kommentarer om ert partis Post politik att ge våra läsare inför valet?

Socialdemokraterna

1. Nej vi ser inte någon börsnotering av PostNord som aktuell.
2. Det är dagens situation som gör att vi som jobbar i PostNord får en allt mer stressad arbetsituation. Det vore rimligt med samma krav på de konkurrerande bolagen.
3. Det ska finnas ett vinstkrav på de statliga företagen för att säkerställa att skattebetalarnas pengar används professionellt och ändamålsenligt. Vinstkravet får dock inte överskugga det ansvar staten har av att PostNord också har ett långsiktigt samhällsansvar.
4. Ja vi ser staten som en bra ägare av PostNord.
5. Det skulle finnas flera miljöfördelar med ökad samordning,
6. Fungerande postservice i hela landet är viktigt. Brevinfrastrukturen måste även anpassas till e-handeln som ökar i popularitet.

7. Vi ser fungerande utdelning och postservice i hela landet som viktigt.

Vänsterpartiet

1. Nej.
2. Nej. Vi anser inte att det är rimligt. Vi vill att regeringen skyndsamt tillsätter en utredning som utvärderar vad privatiseringar och uppbyggnad av statliga monopol ger för konsekvenser.
3. Vi vill att man ser över möjligheten att staten inte ställer krav på avkastning av bolaget. Vi vill istället förtydliga samhällsuppdraget på PostNord. Ett annat alternativ till avkastningskravet kan vara att de kommersiella postoperatörerna åläggs krav att bidra till finansiering av den utdelningspliktiga postverksamheten.
4. Ja.
5. Nej. Postverksamheten är - i likhet med t.ex. järnvägen- ett naturligt monopol med betydande stordriftsfördelar.

De privatiseringar som idag sker inom samhällsservicen resulterar i ökad påverkan på miljö- och klimat. Kortsiktiga vinstintressen går före samhällsnytta och hållbarhet.

6. Vänsterpartiet var emot avregleringen och bolagiseringen av posten. Vi kommer att fortsätta att arbeta för en fullgod postservice i hela landet med rättvisa villkor för PostNord som har ett samhällsuppdrag på en konkurrensutsatt marknad.

7. Vänsterpartiet vill tillsammans med de fackliga organisationerna värna PostNord så att företaget i framtiden blir ett framgångsrikt samhällsägt bolag med goda anställningsförhållanden.

Miljöpartiet

1. Miljöpartiet har tidigare varit tveksamma till en börsintroduktion av PostNord och har i dagsläget inte haft skäl att ompröva den hållningen.
2. Miljöpartiet anser att det är viktigt att det finns grundläggande postservice i

hela landet. Exakt hur det ska regleras är en öppen fråga.

3. Det viktigaste är att postservice fungerar som den grundläggande infrastruktur som posten är. Miljöpartiet anser att goda arbetsvillkor ska råda på alla statliga hel- eller delägda bolag liksom inom det privata näringslivet.

4. Ja.

5. I de fall en brevbärare kan leverera alla brev så är det rimligtvis bättre. Det betyder dock inte att det är uteslutet att det kan finnas poäng med konkurrens på postmarknaden.

6. Miljöpartiet har i dagsläget inte några konkreta förslag på nya regleringar på postmarknaden.

7. Miljöpartiet menar att det är viktigt att det finns en bra och fungerande postservice i landet och att arbetsvillkoren för dem som arbetar på posten ska vara goda.

Moderaterna

1. Det finns inga förslag om att börsnotera eller minska ägandet i PostNord.

2. Servicen är viktig och målet bör vara oförändrat 5 dagar/vecka. Konkurrensen från andra utdelare är idag blygsam och främst i tätorter. Posten har en marknadsandel på 87 %. Det är en utmaning, att hålla en fungerande konkurrenskraft och samtidigt tillgodose att servicenivån hålls så pass god, att den inte strider mot gällande lagstiftning.

3. Bolag med statligt ägande verkar i många fall under marknadsmässiga villkor på konkurrensutsatta marknader. Med samma förutsättningar och krav på verksamheten som andra aktörer stärks konkurrenskraft och värdeutveckling, samtidigt som risken för konkurrensnedrivning minskar. Förutsatt att bolaget uppnår sina ekonomiska mål är det rimligt att en del av eventuella vinster delas ut medan en del av vinsten kan återinvesteras i bolaget. Det är viktigt att PostNord är ett livskraftigt, välmående

bolag med stabil ekonomi. Att avskaffa utdelningskravet innebär att staten skulle gynna ett bolag på en öppen marknad på ett sätt som inte är tillåtet.

4. Ja finns inga förslag om att minska ägandet i PostNord.

5. Det är svårt att avgöra hur stor miljöpåverkan är av att vi har en öppen postmarknad. Vi tycker att det är bra med en öppen marknad och kommer inte att återreglera den.

6. Vi kommer följa utvecklingen och har som mål att kunna ge alla våra invånare en enhetlig postservice av hög kvalitet. Det är viktigt att följa utvecklingen med det minskade antalet brev och ökningen av paket via internetförsäljning. Servicen och driften måste anpassas utifrån detta så att PostNord förblir konkurrenskraftig. Vi anser att de bolag som verkar inom postmarknaden fyller en viktig samhällsfunktion och vi kommer att verka för att den funktionen fortsatt ska vara pålitlig.

7. Posten klarar idag femdagarsutdelning till nästan alla hushåll i vårt land och har en hög nivå av korrekt utdelad post. Det är enbart runt 1000 hushåll som saknar femdagarsutdelning alltså blott runt 0,2 promille av alla hushåll! 95 % av alla försändelser kommer fram rätt. Detta är bra och något som är viktigt att slå vakt om.

Folkpartiet

1. Detta är inte aktuellt i dag.

2. Det är viktigt att det finns en samhällsomfattande posttjänst med postutdelning fem dagar i veckan. För medborgarna är detta en viktig del i samhällsservicen. I dag har Post- och telestyrelsen rätt att peka ut ett bolag som ska ha ansvar för att detta fungerar, och med tanke på PostNords/Posten AB:s starka ställning på marknaden har PTS ansett att det är PostNord/Posten AB som ska ha detta uppdrag. Om marknaden förändras så att andra bolag blir star-

kare kan det hända att PTS kommer fram till en annan bedömning.

3. Att ha avkastningskrav för statliga bolag är i sig rimligt. Dock är det viktigt att kraven inte är så höga att de drabbar bolaget negativt. Under en treårsperiod kommer de ekonomiska målen för alla statligt ägda bolag att ses över, så att de är aktuella och väl genomtänkta.

4. Under överskådlig tid kommer staten att vara delägare av PostNord. På längre sikt kan det vara bättre för bolaget om staten avvecklar sitt ägande, så att staten blir en neutral lagstiftare för postmarknaden, men i dag är detta inte aktuellt.

5. Vi har inget emot om postbolag kommer överens om att samarbeta om postutdelning, men detta ska inte detaljstyras av riksdag och regering.

6. Inget svar.

7. Folkpartiet bejaktar tillgången till postservice av god kvalitet i hela landet. En bra postgång är av största vikt för många företag och organisationer. Insamlingsställena ska vara placerade så att användarnas behov beaktas. Postverksamhet ska bedrivas så att den tillgodoser rimliga krav på tillförlitlighet och så att skyddet för avsändarnas och mottagarnas personliga integritet upprätthålls.

Centerpartiet

1. I nuläget är det inte aktuellt för PostNord att börsnoteras. Riksdagen har återtagit bemyndigande om att minska ägandet i PostNord AB.

2. Arbetsmiljön för brevbärare hanteras med stöd av arbetsmiljölagstiftningen. Det innebär att Arbetsmiljöverket exempelvis kan ställa krav som medför att fastighetsboxar måste installeras, efter bedömning i varje enskilt fall. Dessutom har Boverket utfärdat byggregler som säger att det ska finnas utrymme för fastighetsboxar i nybyggda flerfamiljshus. Detta är bra exempel på hur arbetsmiljön kan förbättras. Arbetsmiljön är cen-

tral och det är därför viktigt att lagar och regler som reglerar just arbetsmiljö noga följs upp. Stress i arbetsmiljön löses inte nödvändigtvis genom att man jobbar mindre utan kan lösas genom en annan organisation av arbetsuppgifterna.

Post- och telestyrelsen, PTS, har till uppgift att se till att oavsett var man bor ska man ha tillgång till posttjänster till rimliga priser. Av lagen följer att den samhällsomfattande posttjänsten ska uppfylla kraven att det varje arbetsdag och minst fem dagar i veckan, utom under omständigheter eller geografiska förhållanden som tillståndsmyndigheten bedömer utgör skäl för undantag, ska göras minst en insamling och minst en utdelning av postförsändelser. PostNords dotterbolag Posten AB har blivit ålagd att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten i Sverige och därför ställs detta krav just på PostNord.

3. Det viktigaste är kvalitén och långsiktigheten i företagets verksamhet. Om vinsten ska återinvesteras i bolaget eller delas ut som vinst avgörs av ägardirektivet.

4. I nuläget ska ägarförhållandena inte förändras. Som ovan nämnts har Riksdagen återtagit bemyndigande om att minska ägandet i PostNord AB.

5. Att ha flera leverantörer är viktigt för att olika företag ska kunna konkurrera med pris och olika typer av service. Det innebär förvisso att miljön i någon mån kan påverkas, men detta motiverar inte att monopolisera en marknad. Miljön kan i förlängningen också bli bättre eftersom detta är ett av de områden där olika företag kan välja att konkurrera med just miljövänlighet som försäljningsargument.

6. Även på lång sikt är viktigt med en väl fungerande postdistribution i hela landet. Vi är inte främmande för att hitta alternativ till traditionell postutdelning, exempelvis samdistribution med tidningar eller andra lösningar. Centerpartiet har varit pådrivande och framgångsrika i Presstödsutredningen avseende start av försök för samdistribution av tidningar o post i syfte att få bättre tillgänglighet.

7. Nej

Kristdemokraterna

1. Nej, det är ingen fråga vi driver.
2. Det är självklart viktigt att ni som arbetar på PostNord ska ha en bra arbetsmiljö. PostNord är ett statligt bolag med särskilda krav på att utföra samhällsuppgifter som inte marknadsaktörer kan göra, som att dela ut post i hela landet fem dagar i veckan. Den rollen bör kvarstå.

3. Det är både viktigt att företaget går med vinst samtidigt som resurser behövs återinvesteras i bolaget. Investeringar är en grund för att bolaget ska fungera långsiktigt och gå med vinst.

4. Ja. Riksdagen har bemyndigat regeringen att minska ägandet i PostNord till lägst 34 procent, det är det som vi har att förhålla oss till.

5. Visst kan det tyckas att all typ av fysisk distribution som görs parallellt innebär någon form av ökad miljöbelastning. Detsamma gäller i än högre grad för tillverkning där konkurrens ofta leder till överproduktion. Nackdelarna med planekonomi är dock än större, även miljömässigt därför är vi positiva till en konkurrensutsatt marknad. Till de konkreta fördelarna hör därtill att det innebär fler arbetstillfällen.

6. Vår främsta prioritering är att slå vakt om femdagars utdelning i hela landet och att säkerställa en god service till alla hushåll vad gäller avstånd till utdelningsställe, tillförlitlighet etc. De särskilda kraven och den särskilda servicen riktade till personer med nedsatt rörlighet behöver staten fortsatt säkerställa.

7. Den fysiska utdelningen av post får inte stå tillbaka bara för att nya kommunikationsmönster minskar brevvolymer. Vi ska slå vakt om en samhällsomfattande posttjänst, som särskilt stödjer äldre, personer med funktionsnedsättning och de som inte har möjlighet att utnyttja den nya tekniken. En fungerande postservice är också en förutsättning för företagande i alla delar av landet.

Sverigedemokraterna

1. Nej

2. Tror att alla vill ha postutdelning 5 dagar i veckan. Vad konkurrenternas skylldigheter anbelangar bör frågan ställas till dom som avreglerat marknaden. SD torde vara oskyldiga till det.

3. Vi anser inte att vinst till staten är viktig, för oss betyder en fungerande postverksamhet mer. Alltså bör överskott återinvesteras i verksamheten.

4. Ja, kan inte finna någon bättre/mer ansvarfull lösning

5. Nej jag ser det som slöseri med resurser

6-7. Med hänvisning till svaren 1-5 vill vi fortsätta att verka för effektiva och trygga förhållanden för postverksamheten i Sverige.

Faktuellt kommentar till partiernas svar:

Det kan vara värt att tänka på att vissa partier svarar tydligt och andra mer hänvisande till riksdagsbeslut. Också valfriheten och konkurrensen under frågan om det är miljömässigt bra med flera brevbärare är värd att begrunda. Konkurrensen sänker troligtvis priserna men det får personalen betala med att jobba mer. Valfriheten att välja leverantör finns för de som skickar försändelser men inte för mig som tar emot. Miljön blir mer belastad med fler fordon om fler leverantörer delar ut brev som en brevbärare hade kunnat göra.

Inget av detta går att läsa sig till i parti-programmen så vi hoppas att ni känner er bättre rustade för att gå till valurnorna söndagen den 14 september.

Red

PostNords halvårsrapport

Oförändrad omsättning och sämre resultat

● Den nye chefen för PostNord, Håkan Ericsson, initierade omedelbart efter sitt tillträde en organisationsförändring i företaget, som, åtminstone som den ser ut på papperet, varit efterfrågad hos många i personalen. Man har beslutat att riva de höga murarna mellan brev och paket ("mail" och "logistics", som det heter på nysvenska). Beslutet innebär också att terminalnäten återigen får en gemensam chef och det idiotiska beslutet att lägga brevtterminalerna under brevbäringen rivs upp. Så ser det ut på papperet. I praktiken kvarstår fortfarande en del underliga kors i organisationen och terminalnäten har redan byggts om utifrån den gamla berlinmursprincipen. Dessutom finns de chefer som initierade den skrotade organisationen kvar på höga positioner i företaget och de är säkert lika glada nu som då efter en 180-graderssväng.

Däremot får många av de som ska lappa ihop de höga chefernas påhitt gå. Närmare bestämt 600 anställda i en första omgång; det kommer flera. Och det under förnedrande former, som inte bådär gott för den framtida personalpolitiken inom företaget. När man medvetet väljer att kretsa ut personer som har några veckor kvar till 60-årsdagen till förmån för yngre och mindre kvalificerade medarbetare, kan man ju undra vad som står på. Är det för att undvika att människor som har arbetat hela sitt liv för Posten ska få del av Perso-

nalomställningsavtalets möjlighet till pension fram till 65-årsdagen och istället nöja sig med 18 månader i Futurum och därefter arbetslöshet i 3,5 år?

Frågan kan ställas, men några svar lär man inte få.

Skuldsättningen ökar

Omsättningen steg med 1 procent under första halvåret, jämfört med samma period förra året – exklusive de nyförvärv som gjorts. Tar man hänsyn till dessa har omsättningen sjunkit med 2 procent. Brevvolymerna fortsätter att sjunka, ner 11 procent i Danmark och ner 3 procent i Sverige, sammanräknat - 5 procent. Paketvolymerna ökade med 6 procent. Dessvärre ökade också kostnaderna, med 2 procent. Orsaken anges vara förvärv och "omstruktureringskostnader". Omstruktureringskostnaderna redovisas inte i några detaljer annat än att de för svensk del inom Meddelande är "relaterade till personalavveckling i samband med ny organisation".

Noteras kan också att skuldsättningen i företaget fortsätter att öka och är nu uppe i nästan tre miljarder.

Hallsberg och Rosersberg kostar

En orsak till detta är med all sannolikhet kostnaderna för de onödiga byggena i Hallsberg och Rosersberg. Enligt kvartals-

rapporten belastar "investeringar i nya fordon, transport- och sorteringsutrustning samt anläggningar i samband med nya terminaler i Sverige" första halvårets resultat med 870 miljoner. Dessutom fanns den 30 juni 2014 ingångna avtal som innebär "investeringsåtaganden" om sammanlagt 573 MSEK varav 321 MSEK är investeringsåtaganden i samband med etableringen av affärsområde Meddelande Sveriges nya terminalstruktur och 219 miljoner avsåg maskinutbyte i affärsområdets terminaler. "De flesta åtagandena förväntas bli reglerade (= belastar resultatet/JÅ) under slutet av 2014 och början 2015".

Nu räknar man naturligtvis, det gör man alltid när besluten presenteras, med framtida rationaliseringsvinster i byggprojektet. Frågan är bara hur lång tid det tar innan man tjänar in de satsade hundratals miljonerna – om man nu någonsin gör det.

Dansk postlag

I rapporten redovisas också – med tillfredsställelse – beslutet om en ny dansk postlag. Den trädde i kraft den 1 mars i år och innebär bland annat en möjlighet att utsträcka befordringstiden för b-post från tre till fyra dagar. Danmark har fortfarande – liksom i nästan alla andra länder – sexdagarsutdelning. Nu ändras lagen så att Post Danmark från den 1 juli i år ges möjlighet att upphöra med utdelningen på måndagar.

Momsen

Enligt EU:s momsdirektiv gäller momsbefrielse för posttjänster. Enligt svensk lag är det däremot – sedan bolagiseringen – moms på breven. EU-kommissionen meddelade mot denna bakgrund den 20 november ifjol att man tänker stämma den svenska staten vid EU-domstolen. Några kunder, bl.a Nordea, har till Justitiekanslern riktat ett krav mot svenska staten avseende den moms som man har tvingats att betala på sina posttjänster. JK har avvisat kravet med hänvisning till EU-domstolens (eventuella) prövning av frågan.

Jan Åhman

	Nettoomsättning		Resultat	
	jan - juni		jan - juni	
	2014	2013	2014	2013
PostNord Danmark	4 789	4 875		
PostNord Norge & Finland	2 160	2 268		
PostNord Sverige Mail	3 805	3 852		
PostNord Sverige Logistics	4 125	3 704		
PostNord Strålfors	1 297	1 271		
Koncernen (inkl övrigt)	19 815	19 589	24	96
<i>Resultat efter finansnetto & skatt</i>				

Från Gullmarsplan till Hötorget...

"Hur skiljer man dansaren från dansen"

Den engelska poeten W B Yeats vackra och viktiga ord som jag fick tillfälle att läsa om tidigare i sommar, formas på mina läppar, när jag betraktar det lekande lövverk som omfamnat mej och som fortfarande inte vill släppa sitt grepp.

En ovanligt varm sommar, nästan exotisk för våra breddgrader och i ständigt polemik med den brutala verklighet som pockar på vår uppmärksamhet: ISIS, den pågående valrörelsen, skjutglada rasistiska poliser i USA...

Nyheter som skakar om och som en kort sekund nästan får mej att tvivla på människans förmåga att samexistera. Men det slår mej att det är en verklighet i andra delar av världen, hos många människor, i alla tider. Där det gäller att överleva dagen. Det skapar både en vrede och sorgsenhet, insikten över hur vissa grupper och människor använder religion och fattigdom som maktmedel. Islamska Staten, en ovanligt brutal rullande mordmaskin, verkar det som, i färd med att slakta sin bröder och systrar och med detaljer som får håret att resa sig! Islam som i sin rätta tolkning är en kärleksbärande tro och som angår många. En glädjande nyhet på hemmaplan måste dock vara att vänster vinner röster och skapar en tro att människor vill ha förändring. En akt till rättvisa.

En annan dans som jag fick bevittna, var i slutet av Juli, när jag flydde den svenska sommarhettan för ytterligare några Celsius i Grekland. På några veckors semester. I Petra, den lilla badorten på ön Lesbos, hade jag och mitt sällskap: Karin, kvinnan jag lever med och vår gemensamma vän Lotta, slagit oss ner på en uteservering nära vägen. På andra sidan vägen låg köket och på en scen tre musiker som underhöll gästerna. Rembetika på hög nivå, med traditionell grekisk luta och en ovanligt kraftfull ung sångerska. Plötsligt stannade en bil och en man i femtio-årsåldern klev ut ur förarsätet. Han stannade därmed en lång karavan av bilar. I takt med den intensiva musiken snurrade han runt i en grekisk dans mitt på vägen, stolt, traditionsbärande, och som vi uppfattade det, i protest mot landets kris, bankernas och EU:s tvångströja. Hans ena hand slog allt högre upp mot stövelklacken under gästernas rop och applåder. Så upphörde dansen, mannen hoppade in i bilen och

försvann lika snabbt som han hade dykt upp!

I staden Molivos köpte vi sedan, i ett litet anarkistiskt tryckeri, varsin T-shirt med texten DONT PANIC – ORGANIZE!

Väl hemma i Stockholm slås jag av en annan verklighet:

- Jag flyttar till New York! utbrister han triumferande och tittar på sina tjejkompisar.

Han viftar lite övermodigt med händerna:

- Där samsas alla oavsett hudfärg. New York är en fet stad. I Sverige kan man inte bo längre!

-Som om det skulle hjälpa, säger en av tjejerna och låter plötsligt mycket vuxnare än hon vid första anblicken ser ut vara.

Jag är på väg hem med T-banan efter första arbetskvällen. Semestern är slut. Jag kastar en försiktig blick på mitt resällskap tvärs över. Jag är ofrivillig lyssnare till tre tonåringars upprörda samtal angående resultatet i EU-valet. Två unga afrikanska tjejer i 17-årsåldern och en kille härstammande från Bangladesh eller kanske Pakistan, som verkar vara några år äldre. Alla tre uppladda för att gå på en klubb någonstans. Alla tre är uppbragda över Sverigedemokraternas framgång i EU-valet tidigare i sommar

-Det är inte bara i Sverige, säger killen

som verkar påläst. I övriga länder i Europa är det ännu värre!

Jag lyssnar och upptäcker att jag känner något som kan liknas vid skam. Skam över att behöva ta del av detta samtal. På denna tunnelbana. I detta land. Skäms över att det överhuvud taget ska behöva förekomma. I detta land. I Sverige. Alla tre pratar perfekt svenska. Andra generationens invandrare svenskar och en del av Sveriges framtid: Som inte känner sig inkluderade. Som inte känner sig hemma. Som känner ett hot.

Somliga forskare hävdar att fascismen skulle vara starkare nu i Europa än på trettioalet. Och i takt med att våldet gör sitt inträde i politiken tappar politiken sitt språk. Hur är det möjligt att tio procent av befolkningen i detta land röstar ja till dessa mörka krafter. Historielöshet? Förutom den klick som aktivt vill hylla historiens bödler under 1900-talet. Dom har väl alltid funnits. Historierevisionisterna. Men resten då? Vilka är dom? Och hur är det möjligt? Tio procent säger mej, efter ett kort överslag, är en väldigt massa människor och plötsligt känner jag mej livrädd och sorgsen över att denna 1900-talets pest, nationalismen, fortfarande så lätt fångar upp människor som av olika anledningar känner sig marginaliserade i samhället och i livet.

Människor som inte skulle betrakta sig själva som onda men som är rädda för det som är okänt och som är lätta att dupera. Jag tror också att det är människor som

känner ett alltför stort avstånd till makten i Bryssel och som tycker att Europapolitikerna använder mer tid till att rädda storbankernas vinster än att säkra den vanliga människans överlevnad.

Kanske har dom rätt. Men drar fel och farliga slutsatser.

När jag kommer hem läser jag lite i den bok jag började på för några dagar sedan. Kvällen har varit tuff och intensiv som vanligt på Årstaterminalen och jag behöver samla tankarna lite. Boken är en bok jag hade tänkt köpa när den kom ut för något år sedan och som genast blev omskriven. Jag läser den nu i stället. Den känns ännu mer aktuell nu, i en tid av plötslig historielöshet: "Ett kort uppehåll på vägen från Auschwitz" av samhällsdebattören, skribenten och författaren Göran Rosenberg. Boken handlar om hans far som var polsk jude och kom hit med Röda korset som en överlevande från utrotningslägret Auschwitz i Polen, alldeles i slutet av andra världskriget. Och som kom att stanna i Södertälje, där Göran föddes och växte upp. Den handlar givetvis också om hans mor som så småningom lyckades ta sig hit och återförenas med sin tänkta make och älskade, men i huvudsak följer han sin fars öde i ett sammanfallande och omänskligt Europa. Och också delvis sin egen uppväxt i Södertälje som barn.

Den är en studie i mänsklig grymhet men också i människors mod och starka drift att överleva. Och ett insiktsfullt och imponerande detektivarbete av författa-

ren. Läs den! Den som har läst den tvekar, tror jag, innan han eller hon ansluter sig till ett främlingsfientligt parti.

-Hur får man bukt med fördomar och rädsla inför det som är annorlunda? tänker jag när jag efter ett tag släcker lampan och låter tankarna fara i väg i mörkret. Framför allt genom ett ekonomisk jämlikt samhälle. Olof Palme myntade, på sin tid, uttrycket "demokratisk socialism" och fick då högern att sätta kaffet i morgonstrupen. Det arvet och dom drömmarna finns nog kvar hos många, både gamla och unga medborgare. En rättvis fördelning av allas vårt kapital. Och den insikten och viljan kan vi bara fortplanta hos ett framväxande släkte genom ett öppet demokratiskt Europa och en debatterande skola som skapar just insikt och lärande. Det som får liberalismen att rasa har varit vänstern företrädare till ordet ideologi. Med ideologi menar jag tolerans, rättvisa och jämlikhet, det som får människan att växa och just bli människa. Och det som skapar ett lands riktiga kultur. Det ordet som liberalismen aldrig kan nå upp till genom att det aldrig kan bli en riktig ideologi.

Jag är naiv nog att tro att varje människa bär ett frö och en längtan till rättvisa.

Och så somnar jag, med kudden vänd mot den anstormande hösten.

Text och Illustration: Seth Schuwert

Seth är förtroendevald i sektion 1&2

Fredrik Reinfeldt klär sig i rött

Igår på väg hem såg jag en affisch av Moderaternas valkampanj. Jag blev mycket överraskad av deras valtaktik. Texten på affischen lød: "250 000 nya jobb är bara början" Nya Moderaterna. Jag och min jobbkompis började skratta. Vi undrade två saker, varför har man inte skapat jobb under de åtta år man suttit vid makten och hur kan en moderat vara en ny Moderat.

För mig kan en moderat inte vara ny eller gammal, en moderat är en moderat och de är inte nya. De är precis likadana som de alltid har varit. De har en politik som inte har att göra med oss arbetare. De gillar rika människor och försöker att hjälpa dem att blir ännu rikare. Låter det överdrivet? Inte för mig i alla fall. Vi har de senaste åtta åren sett vad de har gjort mot oss – arbetarklassen. Vi har bara fått försämringar. Våra barn har inte fått nya

bostäder så att de har möjlighet att flytta hemifrån och skolan har blivit sämre. För att inte tala om sjukvården. Inget av det här är någon hemlighet.

Fredrik Reinfeldt klär ut sig i rött och försöker locka arbetarna till sig. Att moderaterna börjar pratar om oss borde räknas som ett steg framåt. Det var ju inte länge sedan som de vägrade att acceptera arbetarnas existens i Sverige.

Men frågan är vad som gjorde att de ändrade uppfattningen om oss. Svaret borde vara mycket enkelt: De vill bara vinna valet. När moderaterna fått arbetarna dit de vill offras de i strävan efter det egoistiska samhället. Bakom den röda rustningen döljer sig ett mörkblått ansikte. Jag tycker att moderaterna inte ska kalla sig nya moderaterna eller ett arbetarparti. Deras politik har inte gynnat arbetare och

då är det absurt att kalla sig ett arbetarparti. Det här är mitt förslag: Vi ska se till att dessa politiker inte får försätta att styra Sverige. Vi kan göra det rättvisare och mycket, mycket bättre än dem. Men om vi vill ha en förändring måste vi gå och rösta den 14 september. Bollen ligger hos dig!

Masood Punjabi

Illustration: Robert Nyberg

1:a maj 2014 i Stockholm

Seth Schuvert från Årsta i tåten i (v):s tåg.

Ersättningar till efterlevande vid dödsfall

När en medlem avlider finns det ett antal möjligheter för efterlevande att få ekonomiskt stöd.

Allmänna pensionssystemet

1. Det första kommer från det allmänna pensionssystemet och arbetsskadeförsäkringen:

- Omställningspension
- Särskild efterlevandepension
- Barnpension
- Efterlevandelivränta (från arbetsskadeförsäkringen)

Ansökan att få del av dessa ersättningar måste skickas in till Försäkringskassan av de efterlevande själva, arbetsgivaren gör det inte med automatik. Information och blanketter finns att hämta på Fk:s hemsida.

Regler för utbetalning finns i LO:s grundbok för försäkringsrådgivare och i Folksam "Vår trygghet".

Tjänstepensionsavtalet

2. Det andra efterskyddet kommer från vårt pensionsavtal, ITP-P, och består av tre delar:

- Familjepension som utgår till efterlevande för den delen av den pensionsmedförande lönen som överstiger 7,5 basbelopp (ca 25.000 kr/mån).
- Familjeskydd som utgår till de efterlevande under fem år förutsatt att den avlidne har tecknat ett familjeskydd.
- Återbetalningsskydd som innebär att den kompletterande tjänstepension man hunnit tjäna in (ITPK-P) betalas ut till efterlevande förutsatt att den avlidne tecknat ett återbetalningsskydd.

Utbetalning av dessa ersättningar ska normalt ske med automatik från SPV respektive det bolag som tecknar familjeskyddet samt det/de bolag där man placerat sin ITPK-P-försäkring.

Tjänstegrupplivet

3. Det tredje skyddet för efterlevande kommer från Tjänstegrupplivsförsäkringen, TGL, som är en försäkring som arbetsgivaren tecknat och som hanteras av SPV. Här finns tre ersättningar:

- Grundbelopp (max. ca 230.000 kr)
- Barnbelopp (max ca 77.000 kr)
- Begravningshjälp (om inga anhöriga finns, ca 19.000 kr)

Tjänstegrupplivsförsäkringen gäller så länge man är anställd, dock längst tills man fyller 70 år.

Försäkringen fortsätter att gälla även för den som slutat i Posten förutsatt att man är arbetssökande eller sjuk och i det fallet inte har fyllt 65 år.

Arbetsgivaren ska anmäla dödsfallet till SPV, som betalar ut ersättningen.

Reglerna finns beskrivna på Posten Idag samt Tomtebodaklubbens försäkringssida.

Fackets försäkringar

4. Det fjärde skyddet kommer från våra Seko-försäkringar tecknade i Folksam.

- Kompletterande tjänstegruppliv. Om man slutat i Posten och fortsätter som medlem i Seko och efterskyddet i TGL upphört, gäller en facklig försäkring

(kompletterande tjänstegruppliv, GF 14 095) som innehåller liknande ersättningar som TGL. Försäkringen gäller fram tills man fyller 65 år.

• Begravningshjälp. Alla medlemmar i Seko har en olycksfallsförsäkring på fritiden (GF 10 500). Om man avlider genom ett olycksfall på fritiden får de efterlevande begravningshjälp med ca 19.000 kronor från denna försäkring.

• Dödsfallskapital. Efterlevande till den som tecknat den frivilliga grupplivsförsäkringen GF 15 000 får ett dödsfallskapital som uppgår till max. ca 113.000 kronor.

Om du är osäker på vilka försäkringar du själv har, eller, om du är anhörig, den avlidne hade, så är det enklaste sättet att få reda på det att ringa till närmaste Folksamkontor. Du kan naturligtvis också få råd och hjälp hos ditt lokala fackombud/ sektion/klubb.

Tänk på att för samtliga dessa ersättningar gäller att de endast till viss del betalas ut med "automatik". Försäkringsbolagen håller exempelvis inte reda på vem som är sammanboende till vem. Vi kan därför alla göra en insats genom att informera de kamrater som råkar ut för att en anhörig avlider om vilka försäkringar som finns och kan gälla i det enskilda fallet.

Janne Gebring och Janne Åhman

Utförligare information om de avtal och försäkringar som nämns i artikeln finns på Tomtebodaklubbens hemsida, <http://home.swipnet.se/terminalklubben/lath.htm>.

Reducerad Folksampremie

Den som har försäkringar i Folksam kan få en viss återbäring på de premier som man har betalat in. Folksam kvittar återbäringen mot kommande premieinbetalningar, tex genom att reducera det avdrag som görs i samband med den första utbetalning som görs från mitt personkonto. Medlemmar har undrat över detta och därför har Seko Posten skickat ut följande meddelande:

Sekos Gruppförsäkring

Flera medlemmar har under semestern hört av sig på grund av att premien för deras Folksamförsäkring inte har dragits i (maj/JÅ), juni och juli.

Vi skickade en fråga till Folksam och de svarar: "Detta beror på återbäringen som de fått för tidigare inbetalda premier. Så därför har det inte

dragits några pengar för dessa månader"

Information skickades ut per brev om hur mycket man skulle få i återbäring innan sommaren men om någon misstade det så har ni här förklaringen och för er som varit oroliga så gäller försäkringen som vanligt

Red

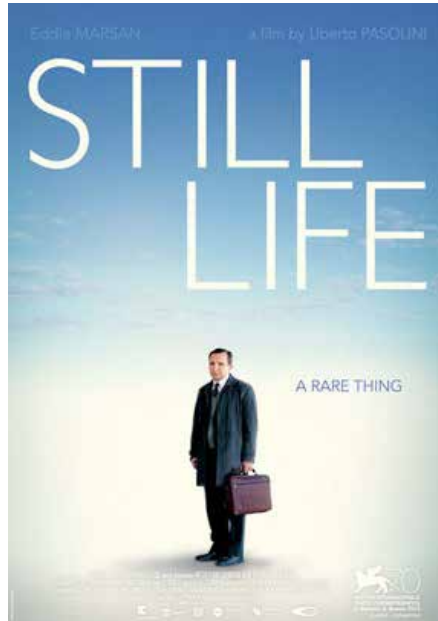
“Still life”

• Man kan naturligtvis skildra *medmänsklighet*, i kontrast till våra makthavares *omänsklighet*, på så många olika sätt.

Regissören **Uberto Pasolini** (inte släkt med Pier Paolo Pasolini men med Luchino Visconti) gör det så starkt, så gripande, så underbart i filmen **“Still Life”**. Han gör det genom att skildra den kommunale tjänstemannen John May, vars arbete består i att ordna begravningen för de medborgare som saknar anhöriga. Till varje begravning letar han pusselbitar som kan tänkas säga något om den avlidne, väljer en passande musik, skriver en liten vacker text åt prästen. Han visar den omtanke som även den mest ensamme och kanske olyckliga människa är värd.

“De döda bryr sig inte”

En dag blir han uppsagd. Chefens argument, tonfall och stil är desamma som hos de Jimmie Åkessonhala typer jag mötte under min sista tid i Posten. “Begravningar är för de levande, de döda bryr sig inte”, säger han hänfullt som motivering till att begravningsakten för dessa människor ska rationaliseras till att askan hålls ut i en massgrav. “Se det

/uppsägningen/ som en chans till ett nytt liv”, fortsätter han med exakt samma ord som våra chefer brukar kasta i ansiktet på förtvivalade människor, som tvingas lämna sina jobb utan rimlig möjlighet att få ett nytt. Han avslutar med ett cyniskt skämt: “Nu får du jobba med levande människor” och likt våra chefer kör han så iväg i en fin bil som hans underordnade aldrig skulle dröm-

ma om att ha råd med.

Iskall grymhet

Det är en iskall grymhet, så långt från den omtanke och värme som May (så fint gestaltad av Eddie Marsan) lägger ner på sitt sista fall – som han på nåder, “*du får göra det på din fritid, uppsägningsdatum är redan fastställt och går inte att ändra på*”, får slutföra. Det gäller en nergången man som legat död en tid i sin lägenhet, ensam liksom han själv, och en granne till honom. Han nystar upp hans liv och hittar både soldatkamrater, missbrukare som han supit ihop med, gamla kärlekar – och en dotter (spelad av Joanne Froggatt, som gör en lika säker tolkning här som när hon spelar kammarjungfrun Anna I Downton Abbey!).

Det blir en begravning som får ett samma gång väntat och oväntat och både tragiskt och hoppfullt slut, hur konstigt det än låter.

“Still life” visas på biograferna i Stockholm just nu och förhoppningsvis ett tag till – se den!

Jan Åhman

Jan Åhman är pensionerad sorterare och fd sekreterare i Klubb Årsta.

Bilder från Kuba: Morgonfiske i Havannas hamn.

Här är det morgon och ett gäng fiskare är på plats längs kajen vid inloppet till hamnen. Det är ett vackert morgondis som triggat fotografen. Ett kinesiskt lastfartyg har just passerat. Förutom fiskarna och några morgonpigga tiggare en och annan joggare. En vitklädd kvinna står vid kajkanten och läser någon sorts böner och offerar något som hon kastar ut i den redan ganska skräpiga hamnbassängen.

Fisket verkade gå till ungefär som när man rycker strömming: ett tungt sänke för att få ut linan och en eller flera obetade krokar. Det var någon art av blankfisk som man var ute efter. Fisken gick i stim och när stimmet förflyttat sig och kom upp till ytan igen blev det en mycket snabb omgruppering och då gällde det att inte stå i vägen...

De fiskade även i mörkret och rätt sent en kväll mötte vi två killar på gatan när de kom gående från hamnen med en nyfångad svärdfisk.

Jan Åhman

Jag har tillsammans med min sambo gjort en bok med text och många bilder från Kubaresan i december 2013. Den kan beskådas via min hemsida, www.janahman.se eller direkt hos www.blurb.com, sök på mitt namn!

Avgift betald
Taxe perçue
Sverige

~~Normalbrev
Avs: SEKO
Klubb Årsta Postterminal
120 21 Stockholm~~

MEDLEMSUTBILDNING I PENSIONSFRÅGOR

Pensionsutbildning

SEKO:s medlemmar inbjuds till en tvådagars utbildning om våra pensioner. Vi kommer gå igenom det allmänna pensionssystemet och tjänstepensionen. Målet är att vi ska förstå systemen och vilka val vi kan göra. Utbildningen kommer att ske med stipendie från förbundet. Det innebär att du tar ledigt utan lön och får **101 kr i timmen skattefritt från SEKO.**

Utbildningarna är:

6-7 okt på Årsta

13-14 okt på Arken

20-21 okt på ABF Sthlm

29-30 okt på Årsta

Anmäl dig till:

magnus.b.andersson@posten.se

Skriv pensionsutbildning i ämnesraden.

Vi behöver veta ditt namn, ålder, arbetsplats, telefon och hur vi når dig med e-mail eller post.

Vi behöver också veta vilket/vilka kurstillfällen du kan delta i.

Det finns begränsat antal platser så det blir först till kvarn.

Frågor till Magnus Andersson tfn 070-980 63 34 eller till mailadressen ovan.